

LANNOY (DE) (*Juul*, kloosternaam: Br. *Amand*), Missionaris capucijn (Hoogede, 27.10.1876 - Molegbe, Oebangi, Kongo, 9.7.1937).

Als zoon van een landbouwersgezin trad hij op 1.2.1898 als lekebroeder in de orde der Capucijnen en legde zijn eerste geloften af op 23.6.1901. Hij maakte deel uit van de eerste karavaan Belgische Capucijnen die de missie van Oebangi stichtten en vertrok naar Kongo op 10.9.1910. Broeder Amand had als opdracht in te staan voor de oprichting en het beleid van een boerderij die in het onderhoud van de missionarissen zou voorzien. Op zijn reis naar Banzystad langs de grote Oebangi-rivier vond hij bij de Paters van de H. Geest op de missie « La Sainte Famille » een model van een boerderij-missie. Dit wou hij op zijn beurt verwezenlijken in de onmiddellijke buurt van Banzystad. Lembo, een plaatsje, 5 km stroomafwaarts langs de rivier gelegen, werd hiertoe uitgekozen. Doch na min dan een jaar werd ingezien dat de gronden aldaar in het regenseizoen onder water liepen. Aldus werd de plaats in het begin van 1912 verlaten. Intussen had de staatspost van Yakoma enkele stukken vee afgestaan aan de missie van Banzystad. Men zocht daarom een geschikte plaats en meende die gevonden te hebben te Mbindoe, een twintigtal km stroomopwaarts van Banzystad gelegen. Daar trok dus Br. Amand met enkele confraters heen: men zou er aan veekweek en landbouw doen. Ook hier werd het weldra een mislukking: het volk hield zich afzijdig, zelfs vijandig; de gronden waren niet geschikt voor landbouw en het vee stierf doordat het zich dood at aan zout gras dat er in overvloed groeide. Intussen was Br. Amand, die geen inspanning ontzag, ziek en uitgeput, gedwongen naar België terug te keren op 13.10.1912 en kon hij eerst het daarop volgende jaar in juli naar Kongo terugkeren. Hij werd verbonden aan de pas gestichte missie van Molegbe, waar hij tot aan zijn dood werkzaam bleef. Na zijn rustperiode in België (1921-1922), vatte hij het plan op de vlaseelt en vlasnijverheid in Oebangi te beproeven. Hij keerde dus naar Kongo terug met vlaszaad en weefgetouw. Het werd een misrekening. Het vlas groeide wel weelderig, doch had geen vezels. Men kon er niets mee doen. In 1926 ontsnapte hij als bij wonder aan de dood bij een jachtongeval. Hij werd vreselijk gewond door een buffel; doch werd gered dank zij de spoedige hulp hem door zijn medebroeders geboden.

Vijfentwintig jaar lang was Br. Amand werkzaam op dezelfde missiepost: hij was ermede vergroeid. Ook te Molegbe heeft hij getracht met de veekweek te beginnen, doch spijs al zijn toewijding leidden zijn zorgen tot geen bevredigend resultaat. Zo verliep het ten andere ook bij de pogingen die door de Staat en de maatschappijen in Oebangi gedaan werden tot aan het einde van de wereldoorlog 1940-1945. Eerst dan pas boekte men succes op dit gebied.

21 maart 1966.

A. Roeykens, o.f.m.cap.